

Sygn. akt II CSK 596/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa E. S. i D. K.
przeciwko Miastu P.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki E. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powódki E. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 listopada 2015 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącą podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącą na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia prawnego odnoszącego się do kwestii rozliczenia nakładów z tytułu najmu i związanej z nim ekwiwalentności świadczeń, nie pozwala zaś przyjąć,

aby zagadnienie to mogło - z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zostało ono poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2008 r., III CZP 144/07, OSNC 2009, nr 2, poz. 22 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2008 r., II CSK 69/08, z dnia 5 marca 2008 r., V CSK 418/07, z dnia 19 listopada 2003 r., V CK 457/02, z dnia 6 września 2000 r., II CKN 321/00, z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 339/00, z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 565/04, z dnia 27 września 2002 r., IV CKN 1310/00, z dnia 9 marca 2007 r., V CSK 475/06, z dnia 1 lutego 2000 r., III CKN 569/98, z dnia 14 maja 2009 r., I CSK 364/08, z dnia 16 lutego 2001 r., IV CKN 268/00, z dnia 13 grudnia 2005 r., IV CK 291/05, z dnia 10 czerwca 2005 r., II CK 737/04, z dnia 30 listopada 2000 r., I CKN 924/98, OSNC 2001, nr 6, poz. 92, z dnia 8 lipca 2010 r., II CSK 85/10, z dnia 26 stycznia 2006 r., V CK 405/04, z dnia 28 listopada 2006 r., IV CSK 217/06, z dnia 17 stycznia 2003 r., III CKN 793/00, z dnia 12 września 2013 r., IV CSK 44/13, z dnia 16 czerwca 2016 r., V CSK 655/15). Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecnictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.